Р Е Ш Е Н И Е № 179

град Велико Търново, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – гр. Велико Търново, **IX–ти състав**, в публично съдебно заседание на деветнадесети май две хиляди двадесет и първа година, в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Константин Калчев

при участието на секретаря С.Ф. като разгледа докладваното от съдия Калчев **адм. дело №603/2020г.** по описа на Административен съд – гр. Велико Търново, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /ЗПКОНПИ/.

Образувано е по жалба на Р.СТ., ***, действащ в лично качество, с постоянен адрес *** против Решение № РС-6804-20-086/29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в частта, в която е установен конфликт на интереси в качеството му на кмет на Община С. и му е наложена глоба в размер на 5000 лв., както и е постановено отнемане от жалбоподателя в полза на Община С. на сума в размер на 105 лв. Жалбоподателят счита решението за незаконосъобразно, като постановено при непълно обсъждане на фактическата обстановка и събраните писмени и гласни доказателства. Сочи, че Д.И. не е единственият назначен на длъжността „шофьор“ в Община С., а придобитият от това лице имот е закупен от общината след проведен търг, огласен по надлежния ред и при спазване на всички законови процедури, на база решението на комисията, провела търга, като жалбоподателят е действал при условията на обвързана компетентност. В решението не било отразено какво е изложил пълномощника на жалбоподателя при изслушването му пред комисията. Твърди, че е нарушено правото му на защита, тъй като в поканата за изслушване бил поканен да даде обяснения по отношение продажбата на даден имот през 2019г., а в частта на решението, в което се установява конфликт на интереси бил описан съвсем друг имот, който Д.И. *** през 2016 г. Оспорва констатациите, че той и Д.Р. са свързани лица, тъй като последният бил шофьор в Община С. и представляващ и член на управителния съвет на Сдружение с нестопанска цел „***“ гр. С. Счита, че не ставало ясно сигналът да е подаден от лице, идентифицирано по реда на чл.48, ал.1 от ЗПКОНПИ. Отнемането на възнаграждението по чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ било недопустимо, тъй като не било получено от деяние, породило конфликт на интереси, а наложената глоба била прекомерно завишена. Не било доказано получаването на облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, а оспореното решение не съдържало всички реквизити по чл.74, ал.2 от същия закон. По тези съображения, доразвити в представена писмена защита, се иска отмяна на решението в обжалваните му части. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество – гр. С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата по съображения в съдебно заседание и в писмена защита. Намира, че решението е постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон. Счита, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява наличието на конфликт на интереси и нарушаване на забраната по чл.58, изр. второ от КПКОНПИ. Претендира ***ско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и доказателствата по делото, включително тези в административната преписка, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено от фактическа страна следното:

С Решение №РС-6804-20-086/29.07.2020г. Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/ е установила конфликт на интереси по отношение на Р.С.П., кмет на Община С. и лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.32 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ за това, че на 02.09.2019г. е подписал Договор за покупко-продажба на имот – частна общинска собственост с Д.Р.И. – свързано с него лице по смисъла на §1, т.1, б. „б“ от ДР на ЗПКОНПИ – нарушение на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ; на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложила глоба на жалбоподателя в размер на 5000 лв. за осъществения конфликт на интереси; отнела е в полза на общината от жалбоподателя сума в размер на 105 лв., представляваща нетното дневно възнаграждение за 02.09.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ; не е установила конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя във връзка със сключените от него договори с П.И.П.и Й.Д.П.; не е установила конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя във връзка със сключените от него договори с „***“ ЕООД и „Надзор и експлоатация на язовири и ХТС 65“ ООД. Предмет на обжалване е решението в частта му, в която е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя в качеството му на кмет на Община С. и му е наложена глоба в размер на 5000 лв., както и е постановено отнемане в полза на Община Стражица на сума в размер на 105 лв., поради което в настоящото решение ще бъдат обсъждани констатациите и доказателствата свързани единствено с предмета на спора.

Установява се, че в Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ е постъпил сигнал вх. №ЦУ01/С-6804/29.04.2020г., представляващ Постановление за отказ да се образува досъдебно производство от прокурор при Специализирана прокуратура, с което по компетентност са изпратени на КПКОНПИ – С. материалите по пр. преписка №1085/2019г. по описа на СП, за евентуалното установяване на наличие на конфликт на интереси по отношение на Р.С.П., в качеството му на кмет на Община С. С Решение за образуване на производство за конфликт на интереси №КИ-110 от 13.05.2020г. на основание чл.71, ал.1 от ЗПКОНПИ комисията е образувала производство за установяване на конфликт на интереси. На основание чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ срокът за произнасяне е продължен с 30 дни с Решение на КПКОНПИ от 08.07.2020г. – до 12.08.2020г. вкл.

Във връзка с образуваното производство Комисията е изискала и събрала писмени доказателства, и извършила справки в Търговския регистър и други регистри.

До Р.П.е изпратена Покана за изслушване изх. №ЦУ01/11646 от 08.07.2020г., с която е поканен за изслушване пред Комисията на основание чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ, като са му посочени обстоятелствата, за които е образувано административното производство – във връзка с това, че жалбоподателят е издал Заповед №1242/06.08.2019г., с която е обявил за спечелил публичен търг за продажба на УПИ II-за комплексно обществено обслужване, кв. 152 по плана на гр. С., с площ от 1020 кв.м. Д.Р.И. – служител в Общинска администрация С. и негов шофьор и е сключил с него Договор за покупко-продажба на недвижим имот – частна общинска собственост на 02.09.2019г. за същия имот. С поканата е дадена възможност на жалбоподателя да се запознае със събраните в хода на производството материали. Според представеното извлечение от Протокол №954 от 15.07.2020г. е проведено редовно заседание на КПКОНПИ, като Р.П. с процесуалния си представител са изслушани по реда на чл.72, ал.5 от ЗПКОНПИ, като същите са представили писмени доказателства.

Административното производство е приключило с издаването на обжалваното Решение №РС-6804-20-086/29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Със същото е прието, че Р.С.П.е избран за кмет на Община С. на 25.10.2015г. и за втори път – на 27.10.2019г. Р.П.има съпруга – П.И.П., като не е установено родство с Д.Р.И. Установено е, че Д.Р.И. *** на длъжност „шофьор на лек автомобил“ по трудов договор №148/06.11.2015г., която длъжност заема и до момента. След проведен публичен търг през 2016г., жалбоподателят в качеството си на кмет на общината е издал Заповед

№406/25.03.2016г., с която Д.Р.И. е обявен за купувач на поземлен имот – частна общинска собственост, представляващ УПИ IV-за комплексно обществено обслужване, в кв. 152 по плана на гр. С., с площ от 607 кв. м. Между Община С., представлявана от жалбоподателя и Д.И. на 29.03.2016г. е сключен Договор за покупко-продажба на имот-частна общинска собственост, за сумата от 11 472,30 лв. с ДДС. Имотът граничи със собствения на Р.П. имот, върху който е построен хотел „***“ в гр. С. На 19.04.2017г. Д.И. е продал въпросния имот на П.И.П., с материален интерес по сделката 6430 лв.

През 2019г. бил проведен нов публичен търг от Община С. за друг имот-частна общинска собственост /УПИ II-за комплексно обществено обслужване, в кв. 152 с площ от 1020 кв.м./, отново граничещ с имота на Р.П. Със заповед №1242/06.08.2019г. на жалбоподателя за купувач е обявен Д.Р.И., с когото е сключен Договор за покупко-продажба на имот-частна общинска собственост на 02.09.2019г. за сумата от 19280 лв. с ДДС, като договорът също е подписан от Р.П.за Община С.

При тези приети като установени факти КПКОНПИ е приела, че между жалбоподателя Р.П.и Д.Р.И. е налице свързаност по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ /отм./, респ. §1, т.15, б. „б“ от ДР на ЗПКОНПИ, произтичаща от това, че между тях са налице „икономически зависимости“, поради придобиването от И. на имот-частна общинска собственост през 2016г. и продажбата му една година по-късно на съпругата на жалбоподателя на цена близо два пъти по-ниска от цената, на която го е закупил. Като допълнителен аргумент за наличието на „зависимост“ е изтъкнато обстоятелството, че Д.И. е учредител и представляващ Сдружение с нестопанска цел „***“, вписано на 20.11.2019г. след втората покупко-продажба с общината. Направен е извод, че като е подписал на 02.09.2019г. с Д.Р.И. – свързано с него лице по смисъла на §1, т.1, б. „б“ от ДР на ЗПКОНПИ Договор за покупко-продажба на недвижим имот-частна общинска собственост, Р.П. като кмет на Община С. и лице, заемащо висша публична длъжност е упражнил правомощия по служба в частен интерес на свързаното с него лице, с което е нарушил забраната, въведена с чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ. Частният интерес от упражнените от Р.П. в качеството му на кмет на общината правомощия е довел до нематериална облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ, изразяваща се в помощ и подкрепа на свързаното с него лице Д.И. Предвид това и на основание чл.74, ал.1 и ал.2 вр. чл.171 и чл.81, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ, с решението е разпореден правния резултат, посочен по-горе, оспорен пред съда.

Решението е връчено на жалбоподателя на 06.08.2020г. Недоволен от него, Р.П. го е оспорил с жалба, подадена чрез куриер на 17.08.2020г.

В хода на съдебното производство от ответника са приети като доказателства материалите, съдържащи се в административната преписка, доказателства за обнародване в ДВ на състава на комисията и Декларация по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, подадена от жалбоподателя за 2017г. От страна на жалбоподателя са представени писмени доказателства: трудови договори, длъжностни характеристики, заповеди за управление на служебни МПС, нотариални актове, тръжна документация, документи за придобити доходи от Д.Р.И. и др. По искане на жалбоподателя е назначена съдебно-счетоводна експертиза, която е дала заключение, оспорено от жалбоподателя, че нетното дневно възнаграждение на Р.П. за 02.09.2019г. е 111,41 лв.

По искане на жалбоподателя са събрани гласни доказателства чрез разпита на свидетелите Д.Р.И., С.П.С., П.С.П. и С.Й.С.. Св. Д.И. заявява, че работи в общинска администрация на гр. С. на длъжност „шофьор“ от 2015г. В това си качество извършва служебен превоз на служителите от общинската администрация, в т.ч. и на кмета на общината, но не е негов личен шофьор. През 2016г. участвал на търг и закупил общински имот от Община С. за да го остави на дъщеря си. Последната се разделила със зет му и това го принудило да продаде имота. След това дъщеря му и зет му се събрали и свидетелят решил да закупи нов имот за да може дъщеря му да си построи къща, където да живеят със зет му и с внучката му. През 2019г. това бил единственият имот, който общината продавала. С Р.П. се познавал от 2015г., преди това не е имал отношения с него, а отношенията им са само работодател-работник. Средствата, с които закупил имотите са лични

спестявания. Продал първия имот на половин цена, понеже имал кредит към *** и бил притиснат. Не знаел, че купувачката на имота през 2017г. е съпруга на Р.П. и никога не я е виждал в общината. Тя се свързала с него, а била разбрала за този имот чрез обява.

Свидетелите С.С., П.П. и С.С. заявяват, че работят като шофьори в Община С. и като такива возят всички длъжностни лица от общината, които са подали съответната заявка, в т.ч. и кмета на общината. Не познават съпругата на Р.П.

Жалбоподателят даде по негово желание пред съда обяснения, в които сочи, че с продажбата на общински имоти се занимава отдел „Общинска собственост“, това става по решение на общинския съвет, а на него връчват документите да ги подписва. Със съпругата си живеели разделено от 10 години и не знае как и по какъв начин е направила сделката с Д.И. Отрича, че св. И. му е личен шофьор и заявява, че по принцип сам си кара автомобила.При горната фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е при спазване на предвидения в чл.149, ал.1 от АПК във вр. с чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ 14-дневен срок за обжалване от съобщаването на акта, насочена е срещу годен за оспорване индивидуален административен акт и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

След извършената служебна проверка по чл.168 от АПК съдът намира, че жалбата е частично основателна, по следните съображения:

Жалбоподателят в качеството си на кмет на Община С. е лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, т.32 от ЗПКОНПИ.

Оспореното решение е постановено от материално компетентен орган. Съгласно разпоредбите на чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗПКОНПИ, Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество е независим специализиран постоянно действащ държавен орган и орган за противодействие на корупцията по смисъла на този закон за лицата, заемащи висши публични длъжности. Съгласно чл.13, ал.1, т.4 и чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ, в правомощията на Комисията е да установява конфликт на интереси на лица, заемащи висши публични длъжности и да се произнася с писмено решение в производството по Глава осма, Раздел V от ЗПКОНПИ. Според чл.8, ал.1 от ЗПКОНПИ, Комисията е колективен орган, който се състои от петима членове – председател, заместник-председател и трима други членове. Разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗПКОНПИ изисква решенията на Комисията да се приемат с мнозинство повече от половината от всички членове, което изискване в случая е изпълнено, доколкото решението е подписано от всички членове на КПКОНПИ.

Съдът намира обжалваното Решение за валиден акт, приет от компетентен орган, при наличието на изискуемите кворум и мнозинство. Решението е постановено в предвидената от закона писмена форма, подписано е от всеки от приелите го членове на Комисията, и съдържа всички реквизити, изброени в чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ, което го прави мотивирано по смисъла на чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ /с изключение на частта от решението, коментирана по-долу/. В съответствие с изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, в него са посочени както правните основания за упражнените административни правомощия, така и съответните факти и обстоятелства, които обосновават установеното от органа наличие на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ. Вярно е, че в диспозитива на решението неправилно се сочи разпоредбата на §1, т.1, б. „б“ от ЗПКОНПИ, като всъщност това е разпоредбата от ЗПУКИ /отм./, но действащата разпоредба на §1, т. 15, б. „б“ от ДР на ЗПКОНПИ е посочена в мотивите на обжалваното решение, поради което тази грешка не представлява съществено нарушение.

Не се установява съществено нарушение на административно-производствените правила при образуването и провеждането на административното производство. Производството с рег. №ЦУ01/С-6804/29.04.2020г. е образувано при спазване на предвидения в чл.73 от ЗПКОНПИ срок

– до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението, доколкото деянието е извършено на 02.09.2019г., а сигналът, по който е образувано, е постъпил на 29.04.2020г. Комисията е спазила предвиденият в чл.74, ал.1 от ЗПКОНПИ двумесечен срок, продължен еднократно с 30 дни със съответното решение, а освен това срокът, който законодателят е предвидил в цитираната разпоредба, не е преклузивен, а инструктивен.

В съответствие с разпоредбите на чл.72, ал.1 и ал.3 от ЗПКОНПИ, в производството по установяване на конфликт на интереси Комисията е изискала и получила необходимата информация и документи от съответните органи и лица, извършила е и служебни справки в различни регистри, като при събирането на доказателства не е нарушен редът на АПК.

Спазени са и изискванията по чл.72, ал.5 и ал.6 от ЗПКОНПИ за изслушване на лицето, срещу което е образувано производството, предоставяне на същото за запознаване с всички събрани доказателства, и даване на възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им. Противно на твърденията на жалбоподателя, в протокола от проведеното изслушване са отразени както неговите изявления, така и тези на неговия процесуален представител. Жалбоподателят е бил поканен за изслушване относно продажбата на общински имот през 2019г. – същата, за която в решението е прието, че е извършена в конфликт на интереси. Обстоятелството, че колективният орган е направил извод за свързаност между жалбоподателя и Д.И. на база факти и обстоятелства, осъществили се през 2016г. и 2017г., и за които от жалбоподателя не са изискани обяснения, също не представлява процесуално нарушение, още повече, че по тези факти липсва спор между страните. Съдът приема, че в случая в административното производство са събрани и обсъдени всички относими доказателства, като правото на защита на засегнатото лице не е накърнено. В производството по издаване на акта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила и не са налице основания за отмяна по чл.146, т.3 от АПК.

При преценка съответствието на оспореното решение с материалноправните разпоредби на закона съдът намира следното:

Установява се по делото, в т.ч. от представените от жалбоподателя доказателства и не се спори между страните, че на 29.03.2016г. св. Д.И. ***, е придобил след участие в публичен търг имот-частна общинска собственост за сумата от 11 472,30 лв. с ДДС, като заповедта за определяне на спечелилия участник от 25.03.2016г. и договора за покупко-продажба от 29.03.2016 г. са подписани от Р.П. като кмет на общината. На 19.04.2017г. Д.И. е продал същия този имот на П.И.П. – съпруга на жалбоподателя, за сумата от 6430 лв. /представен нотариален акт на л. 14 от делото/.

Не се спори също така, че през 2019г. Д.И. е участвал в нов публичен търг за закупуването на недвижим имот – частна общинска собственост. Със заповед №1242/06.08.2019г., издадена от жалбоподателя, И. е обявен за спечелил публичния търг, като на 02.09.2019 г. е сключен договор за покупко-продажба на недвижим имот-частна общинска собственост. За Община С. договорът е подписан от жалбоподателя.

Следва да се посочи, че никъде в решаващите си мотиви /стр. 3-8 от решението/ административният орган не е приел за установено, че Д.И. е личен шофьор на Р.П., поради което съдът намира за неотносими към спора свидетелските показания, насочени към опровергаване на това обстоятелство. За неотносими съдът намира и обстоятелствата дали процесните имоти граничат с имот на жалбоподателя, както и че св. Д.И. е учредител на спортен клуб, носещ името на жалбоподателя.

Според чл.52 от ЗПКОНПИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо висша публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Според дефиницията на чл.53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо висша публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а чл.54 от закона определя „облага“ като всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Следователно, за да е осъществен конфликт на интереси по смисъла закона, следва да са налични три кумулативни предпоставки: лице, заемащо висша публична длъжност; наличие на негов или на свързани с него лица частен интерес, както и възможност частният интерес да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Законодателят е поставил двете понятия „частен интерес“ и „облага“ в съотношение причина - следствие, като законът не изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията на съответното лице. Целта, която преследва законодателят е да се ограничи възможността за получаване на облага, когато тя е незаконна или следствие от заеманата длъжност и/или връзката със свързано лице.

От своя страна разпоредбата на чл. 58, изр. второ от ЗПКОНПИ въвежда забрана за лице, заемащо висша публична длъжност да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Съдът намира за правилен извода на административния орган, че със сключването на Договора за покупко-продажба на недвижим имот-частна общинска собственост от 02.09.2019г. жалбоподателят е нарушил забраната на чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ.

Съгласно §1, т.15, б. „б“ от ДР на ЗПКОНПИ, свързани лица са физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност. В съдебната практика по §1, т.15 от ДР на ЗПКОНПИ и аналогичните текстове от ЗПУКИ /отм./ зависимостта се определя като онова вътрешно субективно убеждение, което съществува у лицето, заемащо публична длъжност, мотивиращо го да се съобразява в момента и което е повлияно от минали събития или от очаквани бъдещи облаги при и по повод на осъществяване на свое конкретно правомощие – служебно задължение. Зависимостта е икономическа, когато водещият мотив за лицето е икономически, като икономическата зависимост може да има различни практически хипотези. В случая от доказателствата се установява, че през 2016г. св. Д.И. *** недвижим имот по пазарна стойност /чл.41, ал.2 от Закона за общинската собственост, а също така според представеното от жалбоподателя резюме на оценителен доклад-л. 122 от делото/, а през 2017г. съпругата на жалбоподателя е закупила от това лице въпросния имот на стойност около два пъти по-ниска от цената на придобиване. По силата на чл.21, ал.1 от Семейния кодекс имотът е станал собственост и на жалбоподателя. Съдът не кредитира обясненията на жалбоподателя в съдебно заседание, че същият не е знаел за сключената от съпругата му сделка. Тези твърдения се опровергават от представената от ответника Декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ, подадена от Р.П. за 2017г., в която жалбоподателят е декларирал извършената покупка на имота и придобивната му стойност /л. 235 от делото/. Тоест жалбоподателят е бил наясно както с цената, по която през 2016г. Община С. е продала на Д.И. УПИ IV-за комплексно обществено обслужване, в кв. 152 по плана на гр. С., така и с цената, по която през 2017г. имотът е закупен от П.П. и е станал съпружеска имуществена общност. По какви

причини св. Д.И. е продал имота на занижена стойност и дали същият е познавал съпругата на ***. П. е напълно ирелевантно за делото, но следва да се посочи, че показанията на свидетеля в тази насока за влошено финансово състояние са недоказани и по никакъв начин не кореспондират с представените от жалбоподателя доказателства за придобитите доходи от И. и с обстоятелството, че през 2019г. от свидетеля е извършена нова покупка на общински имот, на още по-висока стойност. Цитираните обстоятелства /придобиване на имот на цена значително под пазарната в рамките на непродължителен период от време /около една година/ от първоначалното отчуждаване/, категорично обосновават извод за наличие на икономическа зависимост между цитираните по-горе лица, която зависимост поражда основателни съмнения в безпристрастността и обективността на жалбоподателя, действащ в качеството на лице заемащо публична длъжност. Т.е в случая е налице частен интерес.

Предвид това, със сключването на Договор за покупко-продажба на имот-частна общинска собственост на 02.09.2019г. жалбоподателят е нарушил забраната на чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ, тъй като по силата на този договор свързаното с жалбоподателя с икономическа зависимост лице е придобило облага под формата на придобито вещно право на собственост върху недвижим имот. Направените в жалбата възражения, отнасящи се до процедурата по продажба на имот-частна общинска собственост /а именно че по силата на чл.35, ал.6 от Закона за общинската собственост това става със заповед на кмета на общината и сключване на договор от негова страна/, не променят извода за съществувал частен интерес за лицето, заемащо висша публична длъжност. За осъществяването на състава на посочената разпоредба е без значение обстоятелството дали лицето, заемащо висша публична длъжност действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност. Законът не изисква доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са били повлияни от установения частен интерес. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публичната длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Законосъобразното поведение на жалбоподателя е било съгласно чл.63, ал.1 от ЗПКОНПИ да си направи самоотвод от изпълнението на конкретното задължение по служба – в случая сключването на договора със св. Д.И. на 02.09.2019г.

С оглед изложеното правилно ответникът е квалифицирал поведението на жалбоподателя като нарушение на чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ, за което е установил конфликт на интереси и на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ е наложил на лицето „глоба“ в минималния установен от закона размер от 5000 (пет хиляди) лева. В тази връзка съдът намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателя, че размерът на наложената глоба е прекалено завишен. В този смисъл съдът намира, че в тази му част решението е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗПКОНПИ и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1 от АПК, във връзка с чл.146, т.4 от АПК.

Съдът намира, че решението е незаконосъобразно в частта, в която на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ е постановено отнемане в полза на общината на сума в размер на 105 лв., представляваща нетното дневно възнаграждение на жалбоподателя за 02.09.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси.

На първо място, съображенията на административния орган за така разпореденото не са отразени по никакъв начин в мотивите на постановеното решение. Изискването за мотивиране на административния акт се съдържа в разпоредбата на чл.59, ал.1 от АПК, както и в разпоредбата на чл.74, ал.2 от ЗПКОНПИ. В решението липсват каквито и да е мотиви относно начина, по който е определен размера на отнетата сума. Чрез излагането на мотиви се предоставя възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали

административния орган да приложи една или друга правна норма. Освен това, мотивите дават възможност на съда да извършат проверката за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви винаги е предпоставка за отмяна на акта, съгласно Тълкувателно решение №4/2004г. на Върховния административен съд.

На следващо място, чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ гласи, че възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси за периода, през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината. Според настоящия състав правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, не е правоотношението, по което лицето, заемащо публична длъжност, я изпълнява, както е приела комисията. В случая правоотношението, по силата на което жалбоподателят изпълнява заеманата от него публична длъжност, е възникнало много преди периода, в който е установен конфликт на интереси. Страни по това правоотношение са общината и лицето, което изпълнява публичната длъжност. Само по себе си това правоотношение не поражда конфликт на интереси за лицето, което е избрано на публичната длъжност. Това правоотношение е правомерно възникнало и правомерно съществуващо. Правоотношението, което поражда конфликт на интереси, е това друго правоотношение, което води до частен интерес по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията по служба на лицето, което изпълнява публичната длъжност. В случая това е правоотношението, по което жалбоподателят, като лице, което заема висша публична длъжност, е сключил договор със свързано по смисъла на §1, т.15, б. „б“ от ЗПКОНПИ лице. Ако това правоотношение не беше възникнало правоотношението, по което касаторът изпълнява заеманата публична длъжност не може само по себе си да породи конфликт на интереси. Без да се породи това второ правоотношение, което да се намеси в съществуващото правоотношение по изпълнение на публичната длъжност, конфликтът на интереси в случая не би могъл да възникне. Следователно правоотношението, което поражда конфликта на интереси, е не правоотношението по изпълнение на публичната длъжност, а това по сключения договор със свързаното лице. С оглед на това не възнаграждението, получено по правоотношението, по което жалбоподателят изпълнява публичната длъжност, подлежи на отнемане, а възнаграждението, получено от лицето, което заема публична длъжност, по конфликтуващото правоотношение. Отнетото в случая възнаграждение е получено по правомерно възникналото и съществуващо правоотношение, а не е получено от жалбоподателя от деянието, породило конфликт на интереси, което е сключването на договора с И. от 02.09.2019г. Като е приел, че следва да се отнеме дневното възнаграждение по правоотношението, по което жалбоподателят изпълнява заеманата от него публична длъжност, административният орган неправилно е тълкувал и приложил материалния закон.

На последно място, дори да се приеме, че възнаграждението по смисъла на чл.81, ал.1 ЗПКОНПИ е получаваното от лицето, заемащо публична длъжност, възнаграждение по правоотношението, по което се осъществява дейността на публичната длъжност, то неговият размер е неправилно определен. Вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза е дало заключение, че размерът на нетното дневно възнаграждение на жалбоподателя за 02.09.2019г. възлиза на 111,41 лв., като съдът изцяло кредитира това заключение. Вещото лице е категорично, че сумата от 105 лв. е неправилно изчислена и дори да се използва методиката на ответника, нетното дневно възнаграждение в такъв случай възлиза на 111,78 лв. Като е постановил отнемане на неправилно определено възнаграждение, ответникът е нарушил материалния закон, независимо че „грешката“ според твърдението му е в полза на жалбоподателя.

С оглед на изложеното решението следва да се отмени в тази му част.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 35 лв. съобразно уважената част от жалбата. В полза на ответника следва да се присъди ***ско възнаграждение, което с оглед фактическата и правна сложност на делото съдът определя в размер на 150 лв. по реда на чл.24 от Наредба за заплащането на правната помощ вр. чл.143, ал.3

от АПК. Или жалбоподателят следва да заплати на ответника разноски по компенсация в размер на 115 лв.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РС-6804-20-086/29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в обжалваната част, с която е отнета в полза на общината от Р.С.П. сума в размер на 105 лв., на основание чл.81, ал.1 от ЗПКОНПИ.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р.С.П., ЕГН ***, с постоянен адрес *** срещу Решение №РС-6804-20-086/29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество в останалата обжалвана част, с която е установен конфликт на интереси по отношение на Р.С.П. за това, че на 02.09.2019г. е подписал договор за покупко-продажба на имот-частна общинска собственост с Д.Р.И., с което е нарушил забраната на чл.58, изр. второ от ЗПКОНПИ и с която на Р.С.П. е наложена на основание чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ глоба в размер на 5000 лв.

ОСЪЖДА Р.С.П., ЕГН ***, с постоянен адрес *** да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество-гр. С. сумата от 115 лв., представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.